LA CELE MAI ÎNALTE COTE ALE ENTUZIASMULUI

(Urmare din pag. 1)

Tabloul general al angajamentelor reşiţene este impresionant. La înfăptuirea lui şi-au adus contribuţia, într-o superbă operă de creaţie colectivă, muncitorii, inginerii, tehnicienii, în rîndul cărora activează cu succes — admiraţi şi stimaţi — sportivii fruntaşi ai judeţului şi ai oraşului. Aportul lor la succesul de ansamblu a fost de necontestat.

BUHUŞI. Colectivul Fabricii de postav, întreprindere care a cîştigat de cinci ori consecutiv steagul de fruntaşă pe ramură în cadrul Ministerului Industriei Uşoare, a lansat chemarea: **CALITATEA PRODUCŢIEI — O PROBLEMĂ DE DEMNITATE MUNCITOREASCĂ ŞI PATRIOTISM.**

Textiliştii buhuşeni, angajaţi cu toate forţele în marea întrecere socialistă, şi-au propus, printre altele:

- **Să obţină, peste plan, 25 milioane lei la producţia globală;**
- **35 milioane lei la producţia marfă;**
- **30 000 metri pătraţi ţesături şi 40 de tone de fire;**
- **Să sporească productivitatea muncii cu 300 lei pe salariat.**

Printre cei care au răspuns cu tot entuziasmul acestei chemări, s-au aflat sportivii şi sportivele fabricii, membrii echipelor de handbal, fotbal, box, fruntaşe în competiţiile judeţene şi naţionale.

În acelaşi context, tineretul oraşului participă la numeroase acţiuni de muncă patriotică pentru amenajarea de noi terenuri simple şi locuri de agrement, menite să îmbogăţească zestrea sportivă a Buhuşilor.

SIBIU. Biroul Consiliului judeţean pentru educaţie fizică şi sport, în colaborare cu alte organe şi organizaţii cu atribuţii în acest domeniu, înfăptuieşte un vast program de acţiuni, dedicat Conferinţei Naţionale a partidului şi celei de a XXV-a aniversări a Republicii.

La principalele baze sportive ale oraşului au fost expuse afişe şi panouri care popularizează succesele obţinute pe plan judeţean în dezvoltarea mişcării de educaţie fizică şi sport.

A fost intensificată munca politico-educativă cu masele de sportivi, pentru angrenarea lor în procesul producţiei, munca fiind mijlocul principal de făurire a unor caractere umane superioare, capabile să facă faţă exigenţelor mereu crescînde ale societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

S-au luat măsuri în vederea îmbunătăţirii bazei materiale a sportului judeţean, premisă pentru realizarea obiectivelor ce revin judeţului în cadrul planului de dezvoltare a mişcării sportive pe perioada anilor 1971—1975.

BUCUREŞTI. La puternicul avînt constructiv de care dă dovadă întregul nostru popor, subscriu cu tot entuziasmul lor şi tinerii sportivi ai Capitalei. Răspunzînd chemării patriotice a studenţilor şi elevilor ieşeni, sub însufleţitoarea lozincă „VACANŢA ÎN SALOPETĂ", şcolarii bucureşteni, mobilizaţi de comitetele de sectoare ale U.T.C. şi de consiliile de secţoare pentru educaţie fizică şi sport, s-au angajat într-o amplă acţiune de muncă, pe şantierele unde se profilează, din ce în ce mai concret, viitoarele baze sportive.

Însoţiţi de preşedintele C.E.F.S. al sectorului 6, Marin Caramurliu, am vizitat şantierul tineretului de la Ghencea. În imediata apropiere a stadionului Steaua a prins contur viitorul Complex sportiv Ghencea al platformei industriale a Sectorului 6. Aici muncesc cu mult entuziasm, în aceste zile de iulie, elevii liceului „Gheorghe Lazăr". Cîte 150 de elevi şi eleve, pe serii de cîte 15 zile, nu-şi precupeţesc eforturile la realizarea cu succes a viitoarei baze sportive. Vor fi amenajate 2 terenuri de fotbal (dintre care unul gazonat, iar celălalt cu zgură), o pistă de atletism, precum şi terenuri de handbal, baschet, volei şi tenis. Grupurile sanitare, vestiarele şi celelalte anexe vor face din acest complex sportiv un punct de atracţie deosebit pentru toţi iubitorii exerciţiului fizic şi sportului din acest sector al Capitalei.

Dar nu numai acest şantier se află în atenţia gospodarilor sectorului 6. La Stadionul „Electromagnetica", tot elevii de la „Lazăr" lucrează de zor la reamenajarea pistei de atletism, a terenurilor de volei şi handbal, a instalaţiilor aferente. Sub conducerea cadrelor didactice, „lăzăriştii" au efectuat, pînă acum numeroase ore de muncă, dar au planificate în continuare altele, pînă la încheierea lucrărilor. În sectorul 2, toate forţele sînt

ÎN CINSTEA CONFERINŢEI NAŢIONALE A PARTIDULUI ŞI A CELEI DE-A 25-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

îndreptate spre şantierul Complexului sportiv „Colentina". Cîte 120 de elevi pe zi din şcolile generale şi liceele sectorului răspund „prezent", în fiecare dimineaţă. Două terenuri de fotbal (unul cu gazon, altul cu zgură), două de handbal, unul de baschet, trei de volei şi două de tenis vor sta cît de curînd la dispoziţia amatorilor de sport din sectorul 2. Încercînd să aflăm ce şcoli s-au evidenţiat în această acţiune, preşedintele C.E.F.S. al sectorului 2, **Mihai Anghel**, a amintit de şcolile generale 23 şi 32, precum şi de Liceul 37, ai căror elevi şi dascăli au muncit şi muncesc cot la cot pentru a cinsti astfel apropiata Conferinţă Naţională a partidului.

baschet

LICEUL 35 BUCUREŞTI A CÎŞTIGAT CRITERIUL NAŢIONAL AL JUNIORILOR II

Timp de cinci zile, între 11—15 iulie, Braşovul a fost gazda finalei Criteriului Naţional al juniorilor II (născuţi în 1955 sau mai tineri). Au participat cele mai bune opt formaţii din ţară, care au fost împărţite în două serii. După jocuri pasionante şi scoruri strînse, s-au stabilit echipele ce urmau să-şi dispute locurile în turneul final. Clasamentul în cele două serii a fost următorul: seria I: 1. Lic. 35 Buc.; 2. Dinamo Buc.; 3. Şc. sp. Tg. Mureş; 4. Comerţul Tîrgovişte; seria a II-a: 1. Şc. sp. Satu Mare; 2. Şc. sp. Mediaş; 3. Şc. sp. Timişoara; 4. Şc. sp. Constanţa.

Din fiecare serie primele două echipe şi-au disputat locurile I—IV, iar următoarele locurile V—VIII. Majoritatea meciurilor din acest turneu final au fost echilibrate, de un bun nivel tehnic, cu multe aruncări reuşite de la semidistanţă şi distanţă, însă cu o minimă preocupare pentru apărare, iar puţine echipe au folosit presingul. Totuşi, am remarcat cîteva elemente talentate: Sever Osacenco, Cristian Fluturaş, Aurel Chioreanu (Lic. 35 Buc.), Ioan Uglai, Aurel Turtureanu (Satu Mare), Adrian Mihalache (Mediaş), Constantin Voicu (Dinamo Buc.), Radu Lugojanu (Timişoara), Victor Lumezeanu (Constanţa), Viorel Virtic (Tg. Mureş). De asemenea, am evidenţiat jocul şi disciplina echipei din Tîrgovişte, o plăcută surpriză, pentru care antrenorul Z. Grigorescu a primit din partea federaţiei o menţiune specială.

Iată clasamentul final: 1. LIC. 35 BUC.; 2. Şc. sp. Satu Mare; 3. Şc. sp. Mediaş; 4. Dinamo Buc.; 5. Şc. sp. Timişoara; 6. Şc. sp. Constanţa; 7. Comerţul Tîrgovişte; 8. Şc. sp. Tg. Mureş.

prof. STELIAN PALICI

Candidaţii olimpici au cuvîntul

GHEORGHE ZAMFIRESCU (polo)

„Funcţia de căpitan al echipei naţionale îmi creează obligaţii multiple. Trebuie să fiu întotdeauna un exemplu în pregătire şi comportare pentru toţi ceilalţi coechipieri, iar în timpul jocurilor un veritabil catalizator al eforturilor întregii echipe. M-am străduit, şi încerc în continuare să fiu cît mai exigent cu mine însumi pentru a răspunde cu cinste acestor sarcini. Este drept, poate uneori am greşit, poate că la unele turnee (chiar şi în cel recent, de la Budapesta) nu am dat tot ce aşteptau antrenorii de la mine. În mod cert însă, la turneul olimpic, voi face tot ce îmi stă în puteri pentru ca echipa noastră să se claseze cît mai bine.

Ne-am pregătit cu o mare ambiţie în tot acest sezon. Fiecare dintre noi am depus eforturi, mai mari sau mai mici, pentru ca în lot să nu se creeze nici un fel de fisură. Actuala pregătire fizică o consider mulţumitoare. Trebuie să lucrăm însă mai mult pentru pregătirea situaţiilor fixe (superioritate sau inferioritate numerică), pentru trasul la poartă. Va trebui ca portarii să se concentreze în permanenţă şi să ne ajute în mod eficient. De asemenea, cred că mai tinerii mei coechipieri ar trebui să dea tot timpul dovadă de maximă seriozitate şi să lucreze cu toate forţele.

Orice pronostic în vederea J.O. este, în acest moment, hazardat. Fiecare în sinea sa visează la o medalie, dar acest lucru, din păcate, nu va depinde numai de noi, la München. Nu doresc decît să trecem cu bine de grupele preliminare, a căror tragere la sorţi o aştept cu mare emoţie. Dacă vom intra în turneul final fără nici o înfrîngere cred în posibilitatea obţinerii unei performanţe pe care nu a mai atins-o nici o altă echipă de polo românească la Olimpiadă".

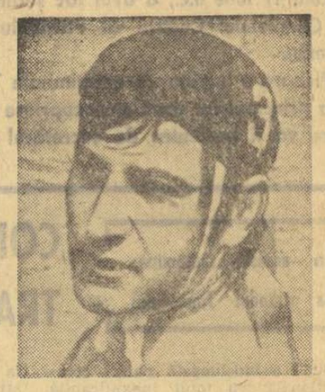

S-a născut în Bucureşti la 21 septembrie 1945. Are 1,84 m. şi 81 kg. A început să joace polo la vîrsta de 12 ani în echipa Şcolii sportive nr. 1 pregătită de prof. Vladimir Agarici. A mai jucat în formaţia Clubului sportiv Şcolar Bucureşti, iar din 1964 face parte din echipa Dinamo cu care a cucerit de 8 ori titlul de campion naţional. Actualmente este student în anul III la I.E.F.S. A jucat 134 de meciuri sub culorile primei reprezentative a ţării în care a înscris 110 goluri. A participat la două campionate europene (Utrecht — 1966 şi Barcelona — 1970) unde echipa României s-a clasat, de fiecare dată, pe locul VI. A făcut parte din formaţia ţării învingătoare la Balcaniadele de la Izmir (1969) şi Bucureşti (1971). A jucat împreună cu echipa Dinamo Bucureşti în finala „C.C.E." din ianuarie 1968. Este golgeterul actualei echipe naţionale şi unul din jucătorii ei de bază.

puncte de vedere

POLO-ul ROMÂNESC POATE TRĂI DOAR PRIN ECHIPA NAŢIONALĂ?...

Ne aflăm într-o perioadă în care polo-ul românesc bate puternic la porţile consacrării pe plan mondial. După cum se ştie, echipa naţională şi-a cucerit cu brio dreptul de participare la J.O. unde va încerca din nou să se claseze printre fruntaşe.

Dacă poziţia superioară a formaţiei reprezentative în ierarhia valorilor mondiale ar reflecta un salt calitativ evident pe care acest sport l-a înregistrat pe plan intern în ultima vreme, totul ar fi normal. Din păcate însă valoarea echipei naţionale este asigurată doar de eforturile lăudabile ale celor două cluburi bucureştene, Dinamo, în primul rînd, şi apoi Rapid.

Deşi baza materială de care dispun la această oră secţiile de polo din ţară (şi acestea nu prea numeroase la număr) este superioară celei din anii trecuţi — au apărut noi bazine acoperite la Timişoara, Cluj, Ploieşti, Bucureşti — şi procesul de pregătire al sportivilor poate fi acum prelungit pe toată durata anului, baza de selecţie pentru loturile reprezentative continuă să fie extrem de redusă. Aceasta este o consecinţă directă a imensului decalaj care desparte echipele Dinamo şi Rapid de restul formaţiilor ce activează în prima divizie. Ne-o confirmă în primul rînd faptul că în actualul lot olimpic se află 12 poloişti bucureşteni şi unul singur de la Voinţa Cluj, iar marea majoritate a componenţilor selecţionatelor de juniori şi tineret fac parte tot din echipele din Capitală.

În mai multe oraşe din ţară printre care Timişoara, Tg. Mureş, Oradea, Cluj, care au avut o frumoasă tradiţie în trecut privind practicarea la un nivel înalt a polo-ului, au rămas echipe care evoluează modest, mulţumindu-se doar cu evitarea retrogradării. Şi aceasta în ciuda faptului că în aceste centre există o serie de antrenori cu mare experienţă ca *A. Ardeleanu, A. Sarcadi, B. Iordaki* (Cluj), *V. Daroczi, F. Simon* (Tg. Mureş), *N. Rujinschi, E. Sonenwirth* (Oradea) sau *A. Stănescu* (Timişoara).

Pentru creşterea unor tineri jucători de valoare, care să poată corespunde exigenţelor actuale ale selecţionerilor este nevoie în primul rînd de o foarte bună selecţie în rîndul micilor înotători şi apoi de o pregătire foarte atentă, ce necesită multă răbdare, de aproximativ 4—5 ani. Totodată este recomandabil ca aceşti tineri poloişti, după 2—3 ani de instruire, să fie angrenaţi în cît mai multe competiţii pe plan local. Toţi aceşti factori determinanţi în dezvoltarea necontenită a rezervorului de cadre sînt însă ignoraţi, nu numai în centrele amintite mai sus, dar chiar şi în unele secţii din Capitală (şcolile sportive). Situaţia este cunoscută de mai mulţi ani, dar din păcate cluburile şi asociaţiile sportive respective se complac în acest dolce farniente şi nu iau măsuri concrete pentru remedierea lipsurilor evidente.

Şansa, dacă vrem s-o numim aşa, este că în momentul de faţă mai avem 12—13 jucători de valoare din care putem alcătui o echipă naţională capabilă să ne reprezinte cu cinste în marile confruntări mondiale. În spatele ei însă nu se află prea mare lucru. Cum ne vom prezenta la următoarea ediţie a J.O.? Iată o problemă care ne interesează la fel de mult şi a cărui rezolvare depinde de efortul conjugat al tuturor centrelor de polo din ţară. Iată de ce credem că a sosit timpul pentru ca în primul rînd conducerile cluburilor şi asociaţiilor respective, şi apoi consiliile judeţene pentru educaţie fizică şi sport respective să treacă la acţiuni concrete de îndrumare şi control, să dovedească totală intransigenţă faţă de lipsuri şi comoditătăţi. La acestea va trebui să se adauge o mai judicioasă îndrumare şi un control permanent din partea F.R.N., datoare să urmărească dezvoltarea în egală măsură a polo-ului în toate centrele unde practicarea acestui joc este posibilă tot anul. Doar în acest fel vom încerca să micşorăm decalajul mare dintre cele două echipe bucureştene fruntaşe. Dinamo şi Rapid, şi restul echipelor din ţară, asigurînd loturilor reprezentative un cîmp de selecţie larg şi puternic.

prof. CORNEL MĂRCULESCU
antrenor federal

gimnastică

LA ORA BILANŢULUI OLIMPIC

(Urmare din pag. 1)

O primă concluzie care se impune la sfîrşitul competiţiei este aceea a nivelului ridicat la care s-a desfăşurat această finală, ceea ce trebuie să constituie un motiv de satisfacţie atît pentru gimnaşti cît şi pentru antrenori, un stimulent pentru abordarea cu şi mai mare exigenţă a pregătirii viitoare, evidenţiind posibilitatea de afirmare şi mai convingătoare a gimnasticii noastre în arena internaţională. Într-adevăr, am asistat la una dintre cele mai disputate şi valoroase finale de campionat, cu multe reuşite individuale sau cu rezultate remarcabile la aparate, cu mai puţine ratări decît altădată, cu o mobilizare impresionantă pentru prezentarea cît mai corectă a exerciţiilor, cu o ţinută de concurs mult îmbunătăţită, cu elemente de mare dificultate de clasă mondială.

După opinia noastră, succesul **Ancăi Grigoraş** la individual compus feminin relevă, între altele, faptul că, pe lîngă **Elena Ceampelea** — a cărei reputaţie internaţională este de acum bine cunoscută — avem astăzi în echipa reprezentativă o altă gimnastă completă, capabilă să „ducă" un concurs de la un capăt la altul la un înalt nivel, cu execuţii excepţionale la unele aparate. De asemenea, evoluţia **Paulei Ioan** şi **Alinei Goreac**, aflate şi ele mult timp în lupta pentru titlul de campioană absolută, este în măsură să satisfacă exigenţele selecţionerilor şi antrenorilor, care dispun în prezent cert — după cum se vede — de patru din cele şase componente ale viitoarei echipe olimpice. Pentru celelalte locuri lupta se duce încă şi nu va fi de loc uşor de-ales. **Marcela Păunescu**, cu un exerciţiu de mare valoare la bîrnă şi cu o execuţie expresivă la sol, **Mariana Gheciov**, excelentă mai ales la paralele, **Elisabeta Turcu**, o bună concurentă (care a ratat însă de două ori la paralele), **Iuliana Simonfi**, în remarcabil progres cu fiecare nouă apariţie publică, **Ştefania Bacoş** — iată sportivele care mai aspiră la această oră la selecţia în echipa României.

În ce-i priveşte pe băieţi, situaţia este, într-un sens, mai simplă. Dispunem de un număr mai mic de maeştri, comparativ cu fetele, selecţia fiind, deci, mai uşor de făcut. **Dan Grecu, Constantin Petrescu, Gheorghe Păunescu, Mircea Gheorghiu, Nicolae Oprescu** şi **Petre Mihaluc** şi-au anunţat o prezenţă convingătoare în echipa reprezentativă, dovedind că-şi pot onora angajamentul de a lupta pentru locul al VI-lea în ierarhia olimpică. Deşi a concurat numai cu împusele, **Vasile Coşariu** a arătat că a lucrat mult în ultimul timp, iar **Mihai Borş** a reţinut atenţia specialiştilor îndeosebi prin seriozitatea cu care priveşte pregătirea, prin progresul constant pe care l-a înregistrat la unele aparate.

Finala ne-a relevat, însă, şi aspecte negative, asupra cărora loturile olimpice pot şi trebuie să insiste în aceste zile de pregătire intensă. Vom menţiona, în primul rînd, faptul că există o diferenţă vizibilă între modul de execuţie a programului impus şi a celui liber ales, în dezavantajul exerciţiilor obligatorii. Or, se ştie, rezultatul final al unei competiţii de anvergură mondială şi olimpică este decis în proporţie de 75 la sută de executarea exerciţiilor impuse. La acest capitol, atît componenţii lotului masculin cît şi gimnastele „olimpice" au dovedit deficienţe, mai mari sau mai mici (unele uşor remediabile), care vor trebui în cea mai mare măsură eliminate în perioada care a mai rămas pînă la J. O.

Săriturile fetelor, de pildă, sînt în general destul de slabe şi este de presupus că se vor pierde preţioase zecimi de punct dacă nivelul de execuţie la Jocurile Olimpice va fi cel de la finala campionatului. Trebuie corectată atît săritura ca atare cît şi finalul ei, aterizările continuînd să rămînă încă o problemă nerezolvată, deşi e cunoscută de mulţi ani. Coborîrile la paralele inegale sînt joase, iar acrobatica la sol, de asemenea, sub nivelul compoziţiei. Atît la sol cît şi la bîrnă ritmul de execuţie nu este corespunzător la toate gimnastele, iar acompaniamentul muzical trebuie încă mult lucrat pentru realizarea sincronizării mişcării cu muzica. La masculin, e necesar să se insiste în următoarele antrenamente pentru corectarea aterizărilor, defectuoase la unele aparate, pentru cîştigarea unui plus de siguranţă în mişcare, pentru mai multă constanţă în execuţii integrale la înalt nivel, iar coborîrea la bară şi acrobatica la sol — „înălţate" considerabil.

Stă în puterea gimnaştilor şi antrenorilor noştri să-şi mobilizeze toate energiile, întreaga putere de muncă pentru ca timpul care a mai rămas pînă la Jocurile Olimpice să fie folosit în mod judicios, cu maximă eficienţă, astfel ca la München gimnastica noastră să înregistreze rezultatele scontate.

CONCURS DE TROTINETE, TRICICLURI ŞI MAŞINUŢE PENTRU PREŞCOLARI: „CUPA PRICHINDEILOR"

În ziua de joi, 20 iulie, la ora 8.30, va avea loc prima fază municipală, eliminatorie, a „Cupei Prichindeilor", la care pot participa copii de 3, 4 şi 5 ani. Se va concura cu tricicilete, trotinete maşinuţe, şi bicicilete. Concursul va avea loc pe Aleea Circului (din şoseaua Ştefan cel Mare). Înscrierile se vor primi la locul concursului, în ziua anunţată, pînă la ora 8.00.

ciclism

TÎNĂRA GENERAŢIE DE RUTIERI N-A CONVINS

Vineri, sîmbătă şi duminică am asistat la desfăşurarea uneia dintre puţinele întreceri de fond care animă sezonul competiţional al sportului nostru cu pedale. **„Cupa Olimpia"** a reunit — cu mici, foarte mici excepţii — tot ce are ciclismul românesc mai bun, la ora actuală, şi — în plus — o redutabilă formaţie din Bulgaria.

Am urmărit — pe trei planuri — comportarea fruntaşilor şi a tinerilor din noul val. Blocaţi în prima etapă de propria lor neatenţie, reprezentanţii cei mai autorizaţi ai plutonului de frunte (**Vasile Teodor, Constantin Grigore, Ion Cosma** ş.a.) n-au mai putut conta în luptă pentru primele locuri. Cu toate acestea, am remarcat în ultimele două zile de concurs forţa redutabilă şi remarcabila inteligenţă a liderului sportului nostru cu pedale, **Vasile Teodor.** Deşi, practic, el nu mai avea nici o şansă să cucerească primul loc în „Cupa Olimpia", şi-a adus permanent contribuţia la dinamizarea etapelor, a contribuit efectiv la ridicarea mediei orare. Este un merit evident al acestui bun sportiv. Nu acelaşi lucru îl putem spune însă şi despre ceilalţi fruntaşi. Mulţi dintre ei au socotit concursul drept o formalitate pe care trebuie s-o îndeplinească. Concurînd fără tragere de inimă, neaducîndu-şi contribuţia la realizarea fazelor de atac, ei n-au dat un bun exemplu celor din generaţia tînără.

Fără discuţie, noul val din ciclismul românesc este reprezentat de un pluton numeros. Ceea ce nu este însă în conformitate cu cursul firesc de dezvoltare a unei generaţii de tineri rutieri se referă la mentalitatea lor faţă de modul cum trebuie obţinut progresul. Tinerii rutieri, chiar şi cei mai valoroşi dintre ei, nu consimt să muncească suficient nici la antrenamente şi nici în concursuri. Or, pregătirea, implicit şi valoarea, se obţin printr-o continuă activitate de pregătire, prin mărirea cantităţii şi calităţii antrenamentului, prin convingerea fermă că toate întrecerile trebuie folosite pentru verificarea stadiului atins. Tinerii noştri alergători se mulţumesc cu prea puţin. Dacă reuşesc să se numere printre cei din primul pluton, ei socotesc că au făcut prea mult, stau şi aşteaptă apoi să vadă cum vor evolua lucrurile şi de puţine ori se încumetă să ia pe cont propriu vreo acţiune sau să contribuie la reuşita celor iniţiate de colegii de alergare. Toată lumea mizează pe sprintul final. Din această cauză, cei mai mulţi dintre rutieri sosesc la capătul etapelor cu serioase rezerve, nu ştiu să se descurce în cursele cu adversari puternici, nu rezistă la medii orare ridicate, într-un cuvînt nu progresează pe măsura talentului lor. O altă caracteristică este aceea că — spre deosebire de generaţiile mai vechi — actualii rutieri cedează prea repede în disputa cu dificultăţile. Dacă au rămas din primul pluton (aceasta înseamnă că ar trebui să muncească serios pentru a-l reprinde), dacă traseul este prea greu sau vremea neprielnică, în sfîrşit, dacă nu există şansa unui clasament, bun, mulţi dintre noii rutieri abandonează fără nici o ezitare. Şi li se pare firesc să procedeze aşa... În aceste condiţii e greu de presupus că vor putea ajunge la nivelul cerut de competiţii ca „Turul Franţei" pentru amatori sau „Cursa Păcii".

În confruntarea dintre consacraţi şi tineret a cîştigat, de această dată, e drept, noua generaţie. **Ştefan Ene**, ciclist dotat, s-a clasat pe primul loc, alături de el fiind — pe locurile 3, 4, 5, 7 şi 8 — alţi alergători tineri. Aşadar, în primele 10 locuri ale clasamentului final au fost 6 rutieri tineri. Faptul este meritoriu, dar el nu spune mare lucru dacă ţinem seama de faptul că în pluton, acolo unde se verifică valoarea intrinsecă a fiecărui alergător, n-au dat dovadă de energie, de dorinţa de a contribui la detaşarea grupului fruntaş de urmăritori, de a fragmenta — cu eforturi proprii — plutonul evadaţilor. I-am urmărit cu foarte mare atenţie pe aceşti tineri. Cei mai mulţi dintre ei „tremurau" de frică, se ţineau cu... dinţii de pluton să nu-l scape, priveau cu disperare spre bornele kilometrice pentru a vedea cît a mai rămas din calvar. Cîte un sprint lung al lui **Vasile Teodor** îi întindea serios, obligîndu-i să ruleze sute de metri cu capul în ghidon pentru a reveni la adăpostul plutonului. Este greu în aceste condiţii să afirmi că victoria a fost de partea noului val. Mai ales că şi cei buni, tinerii capabili de acţiuni energice, au stat cuminţi, au aşteptat fără nici un gest de revoltă sprintul final, cel care conferă bonificaţii de timp salvatoare.

Evident, antrenorii sînt cei care trebuie să intervină pentru a schimba mentalitatea tinerilor rutieri. Este greu, însă, atîta timp cît şi ei sînt subjugaţi de furibunda goană după rezultate imediate. Totuşi, cineva trebuie să intervină. Poate că federaţia de resort, antrenorul federal, poate că propria conştiinţă a antrenorilor trebuie să-şi spună cuvîntul. Aşteptăm.

Hristache NAUM

caiac-canoe

ÎN LUMEA PERFORMERILOR... DE MÎINE!

• Regata Snagov — o excelentă verificare valorică a juniorilor • Numeroase centre din ţară sînt reprezentate în echipa naţională, dar de ce lipseşte Timişoara? • La cluburi a început să se muncească cu mai multă pasiune • Au fost aşteptaţi şi alţi antrenori...

Este, se ştie, vara fierbinte a pregătirilor olimpice...

Din cînd în cînd — în acest an, destul de frecvent — pista Snagovului este lăsată, însă, schimbului de mîine, juniorilor. Inutil, desigur, să mai subliniem că o asemenea preocupare este mai mult decît lăudabilă, că factorii de resort fac bine că se gîndesc mai departe decît starturile de la München.

Sîmbătă şi duminică, 80 de juniori din ROMÂNIA, R.D. GERMANĂ, POLONIA şi UNGARIA au fost „stăpînii" Snagovului. Nu vom reveni asupra rezultatelor — după cum este conoscut, favorabile reprezentanţilor noştri — propunîndu-ne, de data aceasta, doar cîteva consideraţii generale, de perspectivă.

Cu toate că a început cu cîteva surprize mai puţin plăcute, regata internaţională de caiac-canoe a juniorilor ne-a oferit, din nou, prilejul să constatăm că avem o garnitură tînără de certă valoare (ne-o spune nu numai lista învingătorilor...), alcătuită din sportivi reprezentînd numeroase centre din ţară. Apreciind munca şi rezultatele antrenorilor de lot — **Victor Alexandrescu** şi **Igor Lipalit** — se cuvine, totodată, să elogiem pasiunea şi priceperea cu care muncesc de mai multă vreme tehnicienii care pregătesc secţiile de juniori de la **Delta şi Pescarul Tulcea, C.N.U., Steaua, Voinţa Arad, Şcoala sportivă 2 Bucureşti, C.S.S., Olimpia Bucureşti, Portul Brăila.**

În cele două zile de întreceri ne-am dat seama că a început să dispară... îngăduinţa faţă de evoluţiile juniorilor. Pretenţiile au crescut, se are în vedere posibilitatea de promovare a celor mai valoroşi în lotul seniorilor (şi sînt destule speranţe!). De aceea se caută adversari redutabili, se urmăreşte în primul rînd îmbunătăţirea performanţelor. Nu ne-a surprins, de aceea, nivelul tehnic ridicat al unor curse. Nici spectaculozitatea finalelor, nici sosirile cu departajări posibile numai prin puţine zecimi de secundă. Oaspeţii au dat tinerilor noştri reprezentanţi o replică extrem de viguroasă (în special caiaciştii din R.D. Germană şi canoiştii din Ungaria) şi poate tocmai de aceea am avut adesea impresia că cei care îşi dispută finalele probelor — la 1 000 m, dar mai ales la 500 m — sînt... seniori cu o bună experienţă de concurs.

Rezultă, aşadar, utilitatea deosebită a unor asemenea competiţii (deci nu este vorba numai de regate „uşoare" cum a fost întîlnirea bilaterală cu caiaciştii şi canoiştii bulgari!) pentru a afla cît mai exact cum stăm în planul valoric al ierahiei europene a juniorilor. Pentru că anul viitor vor avea loc campionatele continentale şi, desigur, pentru că dintre aceşti tineri vor trebui, în primul rînd, selecţionaţi cei care ne vor reprezenta la viitoarele ediţii ale Jocurilor Olimpice.

N-am subliniat întîmplător eforturile şi bunele rezultate obţinute în direcţia pregătirii din vreme a schimbului de mîine în acest sport faţă de care de ani de zile se emit, în mod justificat, atîtea pretenţii. Fiecare acţiune înscrisă în această arie de preocupări trebuie, după părerea noastră, privită cu toată grija şi responsabilitatea. Or, din păcate, în cele două zile de concurs — admirabile prilejuri de îmbogăţire a cunoştinţelor — am văzut la Snagov prea puţini dintre antrenorii bucureşteni (nu ne referim, desigur, la cei care răspund de pregătirea lotului olimpic) şi aproape nici unul din provincie. Nu este prima dată cînd înregistrăm asemenea absenţe...

Simpla consultare a listelor de start ne arată, de asemenea, că **Timişoara** — centru de tradiţie în sportul caiacului şi canoei — nu este reprezentată în echipa naţională de juniori. Iată o contribuţie care se cere dată într-un viitor cît mai apropiat!

Programul competiţional al juniorilor români continuă cu cîteva etape importante: revanşa întîlnirii cu echipa Bulgariei (la Sofia), campionatele naţionale şi participarea la „Regata prieteniei", programată la Tata, în Ungaria. Poate că după aceste examene — deşi în prim-plan se situează, firesc, echipa olimpică — se va găsi posibilitatea unei analize a contribuţiei adusă de centrele de caiac-canoe, a muncii desfăşurate în acest sezon de antrenorii juniorilor noştri. Ar fi, credem, şi necesar şi... stimulativ.

Dan GARLEŞTEANU

atletism

Izmir 1972 — JUNIORII ROMÂNI LA A III-a EDIŢIE A BALCANIADEI

Juniorii români se află acum în preajma tradiţionalei întîlniri care reuneşte în jurul sectoarelor de sărituri şi aruncări, pe pista de alergare, cei mai talentaţi reprezentanţi ai tinerei generaţii de atleţi din ţările balcanice. În acest an, gazda Jocurilor Balcanice — atît la juniori, cît şi la seniori — va fi importantul port de la Marea Egee, oraşul turc Izmir. Sîmbătă 22 şi duminică 23 iulie, în nocturnă, la lumina reflectoarelor (în cursul după amiezii, căldura toridă a acestei luni ar împieta asupra randamentului concurenţilor) cei mai buni juniori din **Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, România** şi **Turcia** se vor întrece pe stadionul atletic din Izmir.

Cele două selecţionate de juniori ale României — fete şi băieţi — pleacă în Turcia, la cea de a treia ediţie a Jocurilor Balcanice, cu justificate aspiraţii de a-şi asuma la Izmir un rol de prim ordin. Şi acestea se bazează nu atît pe continuarea tradiţiei (juniorii români au dominat precedentele confruntări balcanice) cît, mai ales, pe rezultatele obţinute în acest an olimpic şi care-i recomandă pe unii dintre ei printre primii juniori europeni, avînd deci şanse serioase la dobîndirea titlurilor balcanice. 1972 a debutat în confruntările internaţionale ale juniorilor tot cu întrecerile balcanice, de cros, acestea constituind pentru tinerii noştri, aşa cum s-a văzut ulterior, un debut de bun augur. Victoriile obţinute în primăvară la Atena au fost urmate, apoi, de cele realizate tot în capitala Greciei în compania reprezentativei eline de juniori şi de rezultatele de bună valoare înregistrate recent la campionatele naţionale de juniori şi seniori. Şi chiar dobîndirea titlurilor de campion la seniori de către unii juniori — **Adriana Surdu** (Lic. 2 Iaşi) la 100 m (12,0 s), **Liliana Leau** (L.C.E.A. Cîmpulung Muscel) la 400 m (54,9 s), **C. Anton** (C.S.S. Buc.) la prăjină (4,80 m), **M. Iordan** (Dinamo), la greutate (16,56 m), ştafeta L.C.E.A. Cîmpulung Muscel la 4 × 400 m (3:47,5) — au părut unora surprinzătoare, este cert că „noul val" nu intenţionează să preia doar ştafeta de la cei mai în vîrstă, ci încearcă să ridice ştacheta performanţelor naţionale. **Gheorghe Ghipu, Liliana Leau, Eleonora Monoranu, Roxana Vulescu, Eva Zörgö, Radu Gavrilaş, Nicolae Onescu,** au fost constanţi în această încercare, în timp ce **Gheorghe Megelea,** de exemplu, constituie o apariţie de „ultimă oră". Şi lista performerilor juniori ar mai putea continua, dar nu un bilanţ tranzitoriu interesează acum, ci valoarea intrinsecă a atletului, aptă să-l plaseze — prin efort conştient şi talent subordonat ţelului performanţei — într-o prestigioasă ierarhie internaţională la vîrsta deplinei afirmări. „Cazul" suliţaşului orădean Liviu David, recordman al probei înaintea lui Megelea, ni se pare ilustrativ în acest sens. Clasat pe locul IV la campionatele de juniori, cu un rezultat mult prea modest, el nu a fost inclus în echipa reprezentativă, ca după o săptămînă să încheie întrecerea seniorilor în poziţia a treia, asigurîndu-şi cu 69,60 m un loc în prima reprezentativă. Dar nu locul trebuie să intereseze, ci performanţa şi aceasta (ca şi nivelul probei de suliţă în ţara noastră...) este net inferioară standardului valoric internaţional.

Dintre învingătorii ediţiei precedente a Jocurilor Balcanice, desfăşurată la Atena, vor mai fi prezenţi la Izmir tripla campioană **Eleonora Monoranu** (100, 200 şi 400 m), dublul campion **Radu Gavrilaş** (110 m.g. şi decatlon), **Eva Zörgö** (suliţă), **Cornel Anton** (prăjină). Lor li se vor alătura reprezentanţii unei noi promoţii, din care patru fete (**Coculeana Bucătaru** — 100 m.g. şi pentatlon, **Mariana Nan** — disc, **Doina Spinu** — lungime, **Niculina Lungu** — 400 şi 4×400 m) şi doi băieţi (**N. Crişan** — 110 m.g. şi **V. Miloiu** — 4×400 m) sînt încă juniori II. Şi, după cum ne-a declarat antrenorul federal pentru problemele juniorilor, **Nicolae Mărăşescu,** reprezentativele României au şi la această ediţie multe puncte de sprijin în întrecerile de la Izmir, menite să desemneze pe cei mai buni tineri atleţi din Balcani.

Paul SLĂVEŞCU